

nen. De mange Baade er henviste til at ligge udenpaa hinanden, om jeg saa maa sige, saaledes at Fiskerne, naar Fangsten skal bringes i Land eller over i Transportbaadene, maa springe fra den ene Baad til den anden, hvilket naturligvis er meget uheldigt. Der er overhovedet ikke et Sted i Havnen, hvor Fiskerne egentlig har Ret til at lægge deres Baade. Er Baadene anbragte, hvor de almindeligvis anbringes — og der er intet andet Sted —, maa de, naar f. Eks. Andelsslagteriets Baad eller en Trælastbaad kommer ind i Havnen, straks flyttes, uden at der kan anvises dem nogen anden Plads. Forholdene er saaledes i mange Henseender meget uheldige for Fiskerne ved denne saakaldte Havn. Havnen er imidlertid privat, og man kan vel ikke gaa saa meget i Rette med den private Ejer for, at han ikke holder sin Havn i særlig god Stand. Men det, der giver mig Anledning til at fremdrage Spørgsmaalet, er, at Ministeren for offentlige Arbejder paa en Maade har sat det offentlige Stempel paa denne Havn, nemlig ved at stadfæste en Takst for Benyttelsen af Havnen. Efter denne Takst skal Fiskerne, der lægger til i Havnen, betale en Broafgift paa ikke mindre end 2 pCt. af Salgsindtægten af alt Fiskeri. Det er en meget betydelig Afgift. Fiskerne er i høj Grad utilfredse dermed, og jeg synes, at de har Ret til at være utilfredse. Naar der saa endda blev gjort noget ved Havnen, kunde Fiskerne finde det mere rimeligt, at de skulde betale en saa høj Afgift, men det bliver der ikke gjort. Afgiften forekommer ogsaa Fiskerne at være urimelig høj, i Sammenligning med hvad f. Eks. Landmændene maa give, naar de skal udskibe noget fra Havnen. Landmændene slipper saaledes med at betale 10 Øre pr. Gris, som udskibes. Denne Afgift staar i betydeligt Misforhold til Fiskernes Afgift, 2 pCt. af Salgsindtægten. Fiskerne maa altsaa betale mange Gange mere end Landmændene, og foruden denne Afgift af 2 pCt. af Salgsindtægten maa de betale Havnepenge for deres Baade, naar de ligger i Havnen. De hjemlige Baade maa betale 20 Øre ugentlig pr. Ton Drægtighed, fremmede Baade, som besøger Havnen, maa betale 40 Øre pr. Ton. Fiskerne undrer sig over, at Ministeren har godkendt denne Takst, og jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister at tage under velvillig Overvejelse, om der ikke kunde ske en Ændring i disse Forhold, saaledes at Fiskerne kunne slippe for at betale denne store Afgift.

Jeg har dernæst et Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister. Det vedrører Vordingborg Kirke. Jeg tillod mig i Fjor at henstille til Kirkeministeren, om det ikke var muligt at komme denne gamle, smukke Kirke til Hjælp. Den trænger nemlig i høj Grad til Restauration, og Udgifterne derved er for store til, at Beboerne selv kan afholde dem. Der har været indsendt Andragende til Ministeren om Hjælp til Restaurationen, men Andragendet er, efter hvad jeg erfarer nu, blevet afslaaet. Det bliver, saa vidt jeg har forstaaet, motiveret med, at de Restaurationsarbejder, som man ønsker foretaget, ikke er andet end almindelige Reparationer, som egentlig skulde foretages aarlig. Jeg mener nu, at dette ikke er helt rigtigt. Der er mange Ting i Kirken, hvis Reparation jeg synes maatte falde ind under en saadan Hovedrestauration, som Staten saa tidt giver Tilskud til. Kirken trænger f. Eks. i høj Grad til et nyt Varmeværk. Det Varmeværk, der er, er, saa vidt jeg ved, ca. 50 Aar gammelt. Det optager en ganske urimelig Plads og sluger en forfærdelig Mængde Brændsel, saaledes at Driften af Kirken bliver dyrere, og det giver endda ikke tilstrækkelig Varme. Der trænges ogsaa til en ny Indgang ved Taarnet, og man ønsker en Ombygning af Taget. Der er flere andre Ting, til hvis Gennemførelse Kirken kunde fortjene Støtte af Staten. Saa vidt jeg mindes, drejer det sig om et Beløb af ca. 130 000 Kr., og det er langt mere, end Beboerne kan overkomme. Jeg vil gerne endnu en Gang henstille til den højtærede Kirkeminister, om det ikke var muligt at komme denne gamle, smukke Kirke til Hjælp, der er i den en Mængde Træskærerarbejder, som, efter hvad jeg ved, har stor kunstnerisk Værdi. Kommer man ikke Kirken til Hjælp nu, vil Resultatet rimeligvis blive, at den vil staa og forfalde, og saa ender det alligevel med, hvad jeg har set, det er endt med i adskillige andre Tilfælde, hvor en Kirke var faldefærdig, at saa maatte Staten dog komme den til Hjælp. Det vilde være bedre, om man paa Forhaand kunde yde Hjælp, saaledes som det er sket i flere andre Tilfælde. For nogle Aar siden er der ydet et ret betydeligt Beløb til Rønne Kirke, og til Vestervig Kirkes Vedligeholdelse og Drift er der ligeledes ydet et betydeligt Bidrag, 126 000 Kr. Jeg tror ikke, at man overhovedet kan tage nogen Finanslov for sig, uden at der derpaa er opført Bevillinger til forskellige Kirkers Drift og Vedligeholdelse. Det gæl-